

REGISTER NO. B. 156

श्री जैनधर्म प्रकाश. The Jaina Dharma Prakash.

प्राणाघाताद्विद्वत्तिः परधनहरणे संययः सत्यवाच्यं ।
काले शक्त्या प्रदानं युवतिजनकयामूकभावनः परेषाम् ॥
तृष्णाश्रोतोविभंगो गुरुषु च विनयः सर्वभूतानुकम्पा ।
सामान्यः सर्वशास्त्रेष्वनुपहतविधिः श्रेयसाशेष पन्थाः ॥

पुस्तक २१ मु. न्येष्ट. संवत् १९८३ अंक ३ भा.

भगवत् कृपा.
श्री जैनधर्म प्रकाशक सभा.
जावनगर

विषयावुक्तम्.

१	सङ्ग्रह उपदेश.	४८
२	देवान विधि.	५२
३	असल इकीरी.	५८
४	पालीताण्डा दरभारनी इति विधि विद्वानाणा अभिप्राय.	१०
५	त्रय समूह.	१५
६	पंच परमेष्ठि ज्ञाप मंत्र.	१७
७	प्रधान वर्णन.	१८
८	वार्षिक सूच्य (३१)	

विद्वान् भार व्याप्त.

ચોપાનયુ રખડતું મૂકીને આશાતના કરવી નહીં.

લેટનો નિર્ણય.

પ્રતિક્રમણ હતું

“કિંચિત્ હેતુગર્ભ પ્રતિક્રમણક્રમવિધિ” એ નામના ગ્રંથસંગ્રહણિ કૃત ગ્રંથ કે જે જેનબધુઓને અત્યંત ઉપયોગી તેનું આદ્યંત ભાષાંતર કેટલાક વધારા સાથે તૈયાર કરીને અગ્રણ્ય સુદર રાધપમાં છપાવવા માંડેલ છે. જેને છપાઈ રહેતાં હજારો માસ થશે તે પાકા બાઈડીગથી બંધાવીને આપવાનું મુકર કરેલ છે પરંતુ બુકનું પ્રમાણ વધી જવાથી અને કિંમત લગભગ આઠ આના થવાની હોવાથી ગયા વર્ષની અને ચાલુ થયેલા વર્ષની લેણી લેટ આપવાનું મુકર કરેલું છે. તૈયાર થયેથી તરત મોકલવામાં આવશે પણ નવા વર્ષનું લવાજમ મોકલાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું પડશે. ગયા વર્ષનું લવાજમ મોકલતીને બંધ થયેલ આહુકોને “શ્રાવકતા બાર પ્રત ઉપરની બાર કથા”ની બુક લેતરીકે મોકલવામાં આવશે.

છપાઈને બહાર ચડેલ છે.

શ્રી શત્રુઘ્ન મહાત્મ્ય.

મહાત્મા શ્રી ધનેશ્વરસૂરિ કૃત સંસ્કૃત પદ્યાત્મક ગ્રંથનું બાર દેખરેખથી થયેલું શુજશક્તી ભાષાંતર.

આ પુસ્તકની અમારી તરફથી બીજી આવૃત્તિ હાલમાં બહાર પાડવામાં આવેલ છે. આવું શુદ્ધ અને સરસ ભાષાંતર જે કે પણ બીજા ગ્રંથનું થયું હોય તે ત્રિપષ્ટિ શલાકા પુરૂષ ચરિતું જ થયેલું છે. જે બંનેને માટે અમે પૂરતી ખાત્રી આપી શકી છીએ. નિર્ણયસાગરની પ્રશંસનિય છાપ, સરસ બાઈડીંગ, ઉત્ક્રાંતિ કાગળ, કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ સલાસદ માટે રૂ. ૧-૧૪-૦

શ્રી ત્રિપષ્ટિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર.

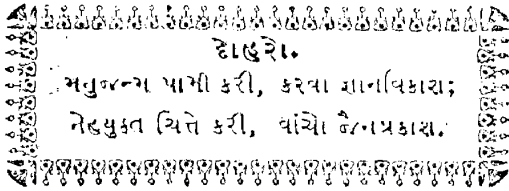
પ્રકાશન ૧ થી અને બીજું.

કિંમત રૂ. ૨-૪-૦ પ્રકાશના આહુકોને માટે રૂ. ૧-૧૨-૦ સલાસદને માટે રૂ. ૧-૧૧-૦

સુદર રાધપ, ઉત્ક્રાંતિ કાગળ, ઉત્તમ બાઈડીંગ, શુદ્ધ ભાષાંતર

આ ચોપાનીયું અમદાવાદ—જોડો વર્નાક્યુલર પ્રિસમાં તથા ભાઈ રતનચંદ મારફતીયાએ છાપ્યું.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૨૨ શ.

સં. ૧૯૬૧ જ્યેષ્ઠ.

અંક ૩ જો.

સદુચ્ચમ ઉપદેશ.

(રાગ માલ)

કોઇ વીરમતી ભરથાર, નિદ્રાથી જાગ્યા હોયરે. (એ રાગ.)

- નર નિદ્રામાંથી જાગરે તુજ આંધુન્ય કોણું થાય. એ આંધુની.
 પળ પળ કરતાં પાત્રી ભરી, આંધુન્ય કેરો પાર;
 નય-દાણુ વહી નવલખા આ, નામ પ્રભુનું સંભાર રે. નર ૦ ૧
 જનમ ધરી જે જન ન કીધું, પરોપકારનું કામ;
 મિથ્યા જનની ભારે મારી અધ્યા, આંધું ક્યુજ હસમ રે. નર ૦ ૨
 વામેરે વશ પામર પ્રાણી, પડી રસો દિન રાત;
 પાપે કરી કરી પિંડજ પોણો, ગતી રશે મારી થનારે. નર ૦ ૩
 માનવ ધર્મનું દુર્લભ મળાયો, ફરી નહિ મળનાર;
 હાથે તે સાચે બાણી લે પ્રાણી, સુદૃઢ આંત્ર કહાર રે. નર ૦ ૪
 મૈત્રી ન દીધું શીળે ન પાળ્યું, તપ જપ આન ન સાર;
 કૂડ કપટની પોટલી આંધી, હળવી કેમ થનાર રે. નર ૦ ૫
 ભાગ્યવટનીમાં ભમતાં ભમતાં, ભૂલો પડ્યો ભરથાર;

૫૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

- કામિની નીરખી બાન ભૂયો નર, મદ થેયો ચકચૂર રે. નર૦ ૧
ખાધું પીધું ખરચું હોયે, આન્યું ન એકે સાથ;
મૃત્યુવંત જો બાંધ્યો નયિનો, ઘસવા પડશે હાથ રે. નર૦ ૭
ધારો સહિ કે કર્મે માંડ્યું, તેહિજ નષ્ટ થનાર;
(પણ) શક્તિ તમારી નથી એટલી, કર્મની ગતિ કળાય રે. નર૦ ૮
કલમ કરતાં કરતાં કદાપિ, કર્મની ગતિ કળાય;
કલમ હીન જે પ્રાણી જગમાં, પામર માંડી ગળાય રે. નર૦ ૯
પ્રજ્ઞ પ્રયત્ન પ્રયત્ન છે પ્રાણી, ભુલવું નહિ લગાર;
કમર કરાવે કલમ કરતાં, પાપમાં ઘિન ન ધાર રે. નર૦ ૧૦
કર્મ કરવાં તે સુકર્મ કરવાં, કર્મ તેવાં ફળ થાય;
આકાશીને કોઈ દિવસ નહિ, આશ્રનીર આશ રખાયરે. નર૦ ૧૧
આશુખ થાઈ કામ છે જાડું, હિંમતથી સિદ્ધ થાય;
હિંમત હારી જેઠા જે નર, અગણિત ગાથાં ખાય રે. નર૦ ૧૨
દુઃખ સુખ બાણી કોવાં પ્રાણી, શરીર કેરાં ધર્મ;
શરીર છૂટે દુઃખ સુખ છૂટે, પામે અંતે શિવ શર્મ રે. નર૦ ૧૩
સમતા સમો સુખ એકે નહિ આ, જગતમાં શોધ્યે જરનાર;
તે માટે તે સુખ મેળવવા, કરવો કલમ સાર રે. નર૦ ૧૪
ગરમ પ્રભુ કૃપાથી પામ્યો, શિક્ષિ સિદ્ધિ ધરનાર;
અન્યને છોડી ભજ પ્રભુ પ્યારા, સદા સદા એ થનાર રે. નર૦ ૧૫
ધન્ય પદ પ્રાપ્તિને કારણ, સસ સદા ચિત્ત ધાર;
હૃદય નિર્મળ થાતાં થાતાં, પ્રભુ મળતાં નહિ વાર રે. નર૦ ૧૬
રાવત્સી તામસી પ્રકૃતિ બ્યાં લગી, વેન કરી રહેનાર;
ગોલ મલકા બંધન લાં લગી, છુટાં નહિજ થનાર. નર૦ ૧૭
ક્રોધ માન માયાદિ પ્રકૃતિ, દુષ્ટ અને દુઃખદાય;
તેને છોડીને સાન્નિદ થાતાં, સુખ સમાધિ ધાય રે. નર૦ ૧૮
બાણજે ડગડા જગ પિંચે આ, છોજ બેઠો વ્યવહાર;
વ્યવહારોચિત કર્મજ કરવું, નિઘ્રય પંથે પળાય રે. નર૦ ૧૯
બાહું બેસવું ચેારી ચાડીથી, વ્યવહાર દૂષિત થાય;

૧ આકાશ ૨ આગિા.

સ્નાનાવિધિ.

૫૩

- શુદ્ધ વ્યવહાર પાળતાં પાળતાં, નિશ્ચય પથે પળાય રે. નરં ૨૦
- ચાંચી ગમે કાંઈ નથી વળવાતું, શુદ્ધ વર્તે રામ નામ; નરં ૨૧
- વાંગી વિચારી અમલ કર્યો, કર્યો કુટુંબ કામ રે. નરં ૨૧
- વારતજૂગિ માણ તારી, પુત્ર તું તેનો ગણાય; નરં ૨૨
- અનિષ્ટ કોઈ જાત તારાતું, દોષ વિગે ન ધરાય રે. નરં ૨૨
- સગજ અમલ હવે સમય વિચારી, યા યોગ કર આચાર; નરં ૨૩
- દેખતાં દેખતાં આગળ વનશે, હવેથી નર ને નાર રે. નરં ૨૩
- કો-કેસ કો-કેસ હેતીઓ, અપતરી બૂતળ માંગ; નરં ૨૪
- બાળ્ય જીવ્યાં એમ નાહી ગાળી લે, દુષ્ટ દારિદ્ર પળાય રે. નરં ૨૪
- જગમાં જગી પશુ પ્રાણી પશુ, આયુ પૂરું કરનાર; નરં ૨૫
- કામ કરે નર નામ રાખી બા, વધુ વધે શું થનાર રે. નરં ૨૫
- કદળી રીતિ રીવાજ કુટેવોનો, કર્યો અતિ સંહાર; નરં ૨૬
- આળ આળો કેળવો ભાવે, એ સજ્જશીનો વિચાર રે. નરં ૨૬

શાહ રાયચંદ કસામચંદ.

બનારસ જેન પાઠશાળા.

સ્નાનાવિધિ.

આવકોને દરરોજ વિનયૂત કરવાને અવસરે પ્રવચન કરવાની વહર પડે છે. તે સંબંધમાં કેટલેક સ્થાનકે દર્શ કરતાં ધર્મજ્ઞ અધિવેદ અને અવતના નજરે પડે છે. શાસ્ત્રકાર એ સંબંધમાં આશ કરીને સર્વ કાર્ય વિધિપૂર્વક કરવાના કહે છે, અને વિધિ પાતાવે ગણે છે. શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ અંચના વ્યાખ્યાન ૧૮૮ નામાં એ સંબંધી સ્નાનાવિધિ અત્યંત છે તે દેવનગરોએને આશ ગણવા લાગક પેલાયી કેટલાક વિવેચન સાથે અહીં બનાવવામાં આવેલ છે. તે વ્યાખ્યાનના માર્ગમાં કહ્યું છે કે-

સ્નાનાદિ સર્વકાર્યાણિ વિધિપૂર્વે વિધાયન્.

દ્વિમાસિઃ મનસા પિરઃ સર્વજ્ઞમેવનાયરઃ ॥

૫૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અર્થ-“ હિંસાર્થી મનમાં ભવ પામનો એવો આવક સ્નાનાદિ સંકાર્ય વિધિપૂર્વક કરતો સતો સર્વજની સેવનામાં તત્પર થાય. ”

વિશેષાર્થ-સ્નાનાદિક સર્વ કાર્યમાં પર કાય હોવા પૈકી કોઈ પણ જીવની નિંકારણુ વિરાધના થાય અથવા પ્રમાદ દોષથી યતના ન મળવાયે વિરાધના થાય તો તે હિંસામાં ગણવામાં આવે છે; અને યતનાપૂર્વક સંકાર્ય કરતો હોય તો તેના પ્રણામ નિરંતર દયા પાળવાના વર્તતા હોવાથી તેને અનુબંધ દયાનોજ પડે છે હિંસાનો પડતો નથી, તેથી જિનોક વિધિપૂર્વક સર્વ કાર્ય કરવા એવો ખાસ ઉપદેશ છે. કારણ કે જેની સેવનામાં તત્પર થવું છે અર્થાત્ જેની સેવા કરવી છે તેની આજ્ઞાનું અતિ કમણુ કરીને તેની પાસે જઈએ તો તે જરૂર પ્રસન્ન નજ થાય; તેમ આપણે સર્વજન વિનયણ પરકાયના સ્થક નિંકારણુ બધું એવા પરમાત્માનું કવ્યભાવ પૂજા કરવામાં તત્પર થવાનું હોવાથી તેમણે અર્થાત્ તેમનાં વચ્ચે અનુસાર સમુદ્ર સરળી ખુદિવાળા એકાંત ઉપગારી પૂર્વાચાર્ય મહારાજનોએ સ્નાનાદિકનો જે વિધિ બતાવેલો હોય તે અનુસાર યથાશક્તિ છતી બેગ વાદ્યે પ્રવર્તવું તે આપણી ફરજ છે.

સ્નાન કેવા આસને બેસીને, કેવી જગ્યાએ, કેવા પાણીથી, કેવી રીતે કરવું તે સંબંધી સવિરતર કથન આ પ્રમાણે છે—

“ જેની નીચે પાણી જીલવાનું હામ મુકેલું હોય એવા વિશાળ પરનાળીઆવાળા બાગેડ ઉપર પૂર્વ અથવા ઉત્તર દિશા સન્મુખ બેસી સ્નાન કરવું; સ્નાન કરવાની જમિ પાંચ વર્ણની લીલપૂલ, કુંથુઆ, કાડી, મંકોર વિગેરે હોવાથી સ્થિત તેમજ પોલી પોચી કે કાડીના નગરાંદ ન હોય તેવી અને જે સ્થાનકે તડકો આવેલો હોય તેવી હોવી જોઈએ. તેની જ ગ્યાએ પણ હગમગ થતા અથવા નીચે પોલાણવાળા પથ્થરપર બાગેડ મુકવો નહિ, કેમકે તેવો પથ્થર હોવાથી નીચેના હોવાનો જળપડે વિનાશ થાય છે. માટે પ્રથમ પુનઃલ્લિવડે પ્રમાર્જ ચારે બાજુ નેત્રવડે જોઈ પછી બાજો મૂકી તેના પર સ્નાન કરવા બેસવું. ”

સ્નાન કરતી વખતે પોતે પ્રાતઃકાળે લીલેલા પ્રત્યાખ્યાનનો કાળ જે પૂરો થયેલો જણાતો હોય તો નવકાર ગણીને પારવું. પણ જો ઉપવાસનું પ્રત્યાખ્યાન હોય અથવા એકાસણા વિગેરેનું હોય તો પરત્યાખ્યાન પારવાની કે દંતપ્રાપન (દાતણુ) કરવાની જરૂર નથી. કેમકે તેના પર

સ્નાનવિધિ.

૫૩

ખ્યાલવાળાની દંતપ્રાપ્તિ કર્યા વિના પણ શુદ્ધિ છે. તપસ્યા મહાદેવનાં હેતુ છે.” લોકલોક શાસ્ત્રમાં પણ કયું છે કે—

ઉપવાસે તથા શ્રાદ્ધે ન કુર્યાદંતપ્રાપ્તિમં ।

દંતાનાં કાષ્ઠસંયોગે દંતિ સમ્પ્રકુલાનિ ચ ॥

“ ઉપવાસ કર્યો હોય ત્યારે અને શ્રાદ્ધ હોય ત્યારે દાંતણુ કરવું નહિ; કારણ કે તે દિવસે દાંતની સાથે કાઢતો સંયોગ સાત દુર્ગતો હણે છે. ”

આ શ્લોકની ઉપરના પારિચાદમાં જે લોકલોક કહી છે તે ઉપરથી માર્મિક શું શું વાત સૂચવી છે તે વિચારવાનું છે. પ્રથમ તો શ્રાવણે પ્રાતઃકાળે અવસ્થા યથાશક્તિ પ્રત્યાખ્યાન કરવું જોઈએ એમ સૂચવે છે; બીજું સ્નાન જિન પૂજનદિ કર્યા અગાઉ બાઝવન કરવું ન જોઈએ એમ પણ સૂચવે છે; અને ત્રીજું એકાસણા ઉપવાસાદિનું પ્રત્યાખ્યાન ન હોય તો ચતુર્થા પૂર્વેક આવડે દાંતણુ કરી મુગશુદ્ધિ કરવી જોઈએ એમ પણ તેમાંથી નીકળી આવે છે. હવે દાંતણુ કરવું જોઈએ અને તે કેવી રીતે કરવું જોઈએ તે સંબંધી પ્રસંગોપાત કહેવાશે. હાલ તો સ્નાન કરવાનો સમયે પચ્ચખ્યાણનો કાળ પૂર્ણ થયો હોય તો પ્રત્યાખ્યાન પારી મુગશુદ્ધિ કરીને પછી સ્નાન કરવું એમ કહ્યું છે. હવે સ્નાન કરવાનું જગ્યા કેવું જોઈએ તે કહે છે—

“ વસ્ત્રથી ગળેલું, ઉઘડ્યું કરેલું, અચિત્ત થયેલું, પરિમિત, ઘોઘું, શરીર ભીંજ્ય તેટલું, પાણીના રેલા આવવાથી તસાદિ જીવને કિલ્લામણા કે તેની વિરાધના ન થાય તેટલું જગ્યા હાલ તે વડે બાહ્ય મલીનતા મળ્યાદિના છાંટા વિગેરેથી કે પ્રસ્યેદાદિથી શરીરને જે કાંઈ લાગી હોય તેના વિચારણુ માટે પરમપવિત્ર શ્રી જિનરાજના હેલને સ્પર્શ કરવાની યોગ્યતા પ્રાપ્ત કર્યા સાર અને બાવથી કામદ્રોધાદિ ગળને દૂર કરવા સાર સ્નાન કરવું. ”

આમાં પાણીને જે જે વિશેષણો લગાડેલાં છે તે દરેકનાં હેતુ છે. શિષ્યગણ પાણી લાવીને એમને એમ કનું કરવાનો અન્યમતિ વિગેરેમાં ઘણી જગ્યાએ રિવાજ છે, પણ તેથી તેમાં સહેલા પૂરા વિગેરે ત્રસ જીવોની વિરાધના વિશેષ થાય છે. ઉપર જગ્યા શરીરપરનો મેલ દૂર કરવાને વિશેષ સમર્થ છે; ટાઢા પાણીમાં તેટલી શક્તિ હોતી નથી. સચિત્ત જગ્યાનો શરીર સાથે સ્પર્શ થવાથી શરીરના સંયોગવડે તે જીવોની વિરાધના થાય છે, તેથી હિંસાદોષ વધારે લાગે છે અને તે તમારે આત્મચક્ષિનતાનું કારણ છે.

૫૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પ્રમાણોપેત જગતી તો આમ જરૂર છે. તેથી વળાસપદ્ધિમાં પડીને કે દૃષ્ટમાં અથવા હેઠનામાં પડીને સ્નાન કરવાનો સર્વથા નિર્બંધ મુલ્યનો છે. પાર્શ્વિત છતાં પણ થોડું કહેવાની જરૂર એટલા માટે છે કે દૃષ્ટ વિગેરેમાં પણ પાણીનું પ્રમાણ તો બાંધી શકાય છે, તેથી તેમ ન થતા માટે થોડું કહેલું છે. તે થોડું પણ કેટલું તે જાણવા માટે કહ્યું છે કે સ્નાન કરવાની જરૂર તો શરીર ભીંજવવા માટે છે કે બંધી જે મેલ લાગેલ હોય તે તત્કાળ ધોવાઈ જાય, અથવા ભીંજાઈને નરમ પડવાથી વસ્ત્રપટે શરીર લુપ્તતાં જતો રહે. આજુ બાજુ પાણી દેખાં નાખવું—પાણેર પાણી શરીર ઉપર પડે અને પાંચશેર પાણી આજુ આજુ દેખાય, તેની વિનાકારણ વિરાધના લાગે, તેટલા માટે ‘શરીર ભીંજાય તેટલું’ એ વિશેષણ મૂકેલું છે. છેવટે પાણીના રેલા ન ચાલવાનું કહ્યું છે તે નીચેના પાત્રમાં પાણી ઝીલવાથી ધણે ભાગે તો બંધ થાયજ છે તોપણ લક્ષમાં રહેવા કહેલું છે.

“ આવી રીતના જળવડે દ્રવ્યસ્નાન કરવાનું શૂદ્ધસ્થને દેવપૂજન માટેજ કહેલું છે, કારણ કે તે ભાવશુદ્ધિનો હેતુ છે. અન્યથ સ્નાન કરવાનો નિર્બંધ છે. ” આ પ્રમાણે કહેવાથી ‘દ્રવ્યસ્નાન પુણ્યને માટે છે’ એમ કહેનારના મતનો નિરાસ કરેલો છે. તીર્થસ્નાન એટલે કે તીર્થભૂમિમાં રહેલા જળાશયના જળવડે સ્નાન કરવાથી પ્રાણીની અંશમાત્ર પણ શુદ્ધિ થતી નથી. તે વિશે કાશીખંડના છઠ્ઠા અધ્યાયમાં (શોકિક શાસ્ત્રમાં) કહ્યું છે કે—

મૃદો ભારમહસેણ જલકુંભશતેન ચ ।

ન શુદ્ધ્યંતિ દુરાચારાઃ સ્નાતા તીર્થશર્તેરપિ ॥ ૧ ॥

જાયંતે ચ મિર્યંતે ચ, જલેષ્વેવ જલૌકમઃ ।

ન ચ ગચ્છંતિ તે સ્વર્ગમવિશુદ્ધં મનોમલ્લઃ ॥ ૧ ॥

“ લગ્નરો બાર માસથી અને સેંકડો પાણીના ઘડાથી સેંકડો તીર્થમાં નડાયા છતાં પણ દુરાચારી પ્રાણી શુદ્ધ થતા નથી. (જો પાણીવડે નડાવાથી શુદ્ધ થવાનું હોત તો) જળાચર પ્રાણીઓ જળમાંજ જન્મે છે અને મરે છે, પણ તે મનના મેલ રૂપિત ન હોવાથી અર્થે જન્મ નથી. ”

જે પ્રાણીઓ પરદારાસેવન, પરદ્રવ્ય દરણુ વિગેરે પામિયાં વિરક્ત હોય છે તેઓ માટે તેજ શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—

સ્નાનવિધિ.

૫૫

પરદાર પરદ્રવ્ય પરદ્રોહ પરાહુમુખાઃ ।

ગંગાપ્યાહ કદામત્ય, મામયં પાશ્વિપ્યતિ ॥

“ જેઓ પરસ્ત્રી, પરદ્રવ્ય અને પરદ્રોહથી પરાહુમુખ છે તેને માટે ગંગા પણ કહે છે કે તેઓ ક્યારે આત્મીને ગમે પવિત્ર કરશે ? ” અર્થાત્ જે ગંગા નદી અનેક જીવોને પાવન કરનારી કહેવામાં આવે છે તે પોતે કહે છે કે ‘ આપા ક્રમમ પ્રાણીઓ મારે વિશે આત્મીને સ્નાન કરે તો હું પવિત્ર થાઉં. ’ સદાચારીનું આયું શ્રાવ્ય છે.

હવે પૂર્વેની લકીકત સાથે સંબંધ મેળવી કોઈ પ્રશ્ન કરે કે ‘ પૂનનના અવસરે પણ ગૃહસ્થ સ્નાન શા માટે કરે ? પ્રશ્ન કે તે અપ્રકાશ જીવોની વિદ્યાના હેતુભૂત છે. ’ તેનો જવાબ આપે છે કે જેમ સમગ્રસંસારમાં રહેલા પરોપકારી દેહને મળમજાદિ અગવિત્ર પદાર્થના છાંટા લાગેલા શરીરવાળા કોઈ પણ મનુષ્ય ક્યારે પણ સ્વર્ગ કરતો નથી, કારણ કે તે આશાનનાનો હેતુ છે; તેની જેમ આત્મી પણ સ્નાની શાખા, લઘુનીતિ આદિના છાંટા અથવા દુર્ગંધી અર્થાત્પુત્રો સંચાર પિત્તરેથી ગંધન થયેલો મનુષ્યનો દેહ જનપૂનમાં બાપશુદ્ધિ કરનાર થતો નથી, કેમકે તેને ‘ હું અપવિત્ર છું, હું અપવિત્ર છું ’ એમ વારંવાર સ્મરણ થતા કરે છે, અને જે સ્નાન કર્યું હોય છે તો ‘ હું શુદ્ધ છું, પ્રમુ, પૂન કરવાને યોગ્ય છું ’ એમ મનમાં આવવાથી જાતની વૃદ્ધિ થાય છે. પગો સ્વચ્છ દેહતાળા દેવતાઓ પણ સ્વર્ગમાં રહેલી વાતડીઓમાં સ્નાન કરી પવિત્ર થઈને શાશ્વત જિતોત્તી બને છે; માટે મનુષ્યોને તો આશય સ્નાન કરવું થયે છે, પરંતુ શુદ્ધ બાવપૂર્વક ચતુર્થ સ્નાન કરવાથી મોટું ફળ પામે છે.

“ જીવને નિરંતર સહુશુદ્ધિ આપનાર અને કર્મમળને દૂર કરનાર એવું ધ્યાનરૂપ જગ્યાએ જે સ્નાન કરવું તે જ્ઞાનસ્નાન કહેવાય છે. ”

સ્નાન કર્યા પછી શું કરવું તે કહે છે — સ્નાન કર્યા પછી નીચે કુંડીમાં આવેલું જળ તડકાવાળા વાગ્યાએ પ્રથમ પુંડાકીવડે જળીને પ્રમાણની જેમ ઘણા માણસ પાસે છુટું છુટું પરકાવવું. એક વાગ્યાએ ટગકો કરવાની જેમ નાંખાવું નહિ.

આ પ્રમાણે વ્યવસ્થાન કર્યા છતાં પણ જે શરીરપર ગુંચવો થયેલો હોય અને રસી કે રૂધિર આવતું હોય તો તે પ્રાણીએ પ્રસુની અંગપૂન ન કરવી, કેમકે તે આશાનનાનો હેતુભૂત છે.

૫૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ઋતુવંતી સ્ત્રીએ ચાર દિવસ પર્યંત દેવર્શન ન કરવા અને સાત દિવસ સુધી જિનપૂજા ન કરવી. કહ્યું છે કે—

તદ્ જિણભવણે ગમણં, ગિહપાડિમાચ્છણં ચ મજ્ઞાયં ।

પુષ્કવડ્ ધિધયાણં, પડિનિસિદ્ધ જાત્વ સત્તદિણં ॥ ૧ ॥

“ તેથી જિનભુવનમાં જતું, ગૃહપ્રતિમાની પૂજા કરવી, અને ગ્રામ્ય કે પહાડ કરવું ઋતુવંતી સ્ત્રીને સાત દિવસ પર્યંત નિષેધ્યું છે. ”

આ સંબંધમાં કેટલાક મુદ્દા પ્રાણીઓ ઋતુવંતી સ્ત્રીઓને પરન પાહન કરવાનો નિષેધ કરતા નથી, અને તે પોતાની કશ્ચનાવડે એમ કહે છે કે ‘ શ્રીવીર ભગવંત વિગેરેની સર્વ સાધ્વીઓ ઋતુ પ્રાપ્ત થયા છતાં પણ સિદ્ધાંતની વાંચના છોડતી નથી, કેમકે તે તો ગરબુબળી જેમ શરીરનો ધર્મ છે. ’ આતું તેઓનું કહેવું ખોટું છે, તે વિષે ગુરમહારાજ કહે છે કે ‘આતું દૃષ્ટાંત લેવું યોગ્ય નથી, કારણ કે તીર્થંકર ભગવંતની સર્વ સાધ્વીઓ છઠ્ઠે સાતમે ગુણકાણે વર્તતી હોવાથી તેમને એ દોષ લાગી શકતો નથી, એમ સાંભળ્યું છે. ’

(ઋતુવંતી સ્ત્રી-સંબંધી જિનપૂજાદિકમાં દિવસનું કાંમક ઓછાપણું કોઇ કોઇ જગ્યાએ વાંચવા સાંભળવામાં આવેલ છે, તેથી વિવેકી જનોએ વિવેકપૂર્વક તે બ્યવહાર કરવો.)

ઉપર પ્રમાણે સ્નાન કર્યા પછી ‘શુભ વસ્ત્રવડે આંગે લુછવું, પગાળેલું પંચીયું છોડી દધ પીચું’ પવિત્ર વસ્ત્ર પહેરી લેવું, અને પગનાં તળીયાં કોરાં કરી પવિત્ર સ્થાનકે ઉત્તરાભિમુખ રહી સાધ્યા વિનાના, ફાટેલાં ન હોય તેવાં, ઉત્તમ ધોળાં એ વસ્ત્ર ધારણ કરવાં.

આ વાક્યપરથી સાર એ લેવાનો છે કે નહાયા પછી જરા દુર્કેશ અને પાણી ચુરી લે તેવા વસ્ત્રવડે શરીર જરૂર લુછવું જોઇએ. કારણ કે નહાવાથી ભીનો ને પોચો થયેલો મેલ તે શિવાય જતો નથી, તેમજ પહેરેલા પંચીયાવડે શરીર લુવું તે તો તદ્દન અપવિત્ર છે. ભીતું પંચીયું બદલીને પહેરવાનું ધાબલી વિગેરે વસ્ત્ર પવિત્ર હોવું જોઇએ, પણ ધૂળમાં રગદોળા-યેલ કે પગરખાં વિગેરેમાં પડેલ અપવિત્ર વસ્ત્ર ન જોઇએ. પગનાં તળીયાં કોરાં ન કર્યાં હોય તો ભીના પગવડે ચાલવાથી જમીનપર રહેલ સૂક્ષ્મ કીડી કુંચુવા વિગેરેનો તેની સાથે ચોંટી જવાથી વિનાશ થાય છે. વળી કેટલાક પગમાં આખંડી પહેરીને ચાલે છે, પણ કાષ્ટપાહુકા તો સર્વથા વ-

સ્તાનવિધિ.

૫૭

નર્મ છે; કારણ કે તેનાવડે તો ઘણી હવર્ધિસા લાગે છે, કેમકે તે ઘણી કઠણ હોવાથી તેનો નીચે આવેલ કાઠી વિગેરે ખસતાંજ નથી.

પૂજા કરવા માટે કેવાં વસ્ત્ર પહેરવાં તે વિશે કહ્યું છે કે—

ન કુર્યાત્ સંધિતં વસ્ત્રં દેવકર્મણિ ભૂમિપ ।

ન દર્પ્પં ન તુ નિઞ્છિન્નં પરસ્ય તુ ન ધારયેત્ ॥

“હે રાખ ! દેવપૂજાદિ કાર્યમાં સંધિયું વસ્ત્ર વાપરવું નહિ, તેમજ દાર્પણું, ફાટેલું અને પારકું વસ્ત્ર ધારણ કરવું નહિ.”

લોકિક શાસ્ત્રમાં પણ કહ્યું છે—

કટિસ્પૃષ્ઠં તુ યદ્વસ્ત્રં, હુરિપં યેન કારિતં ।

સમુત્રં મૈથુનં વાપિ, તદ્વસ્ત્રં ધરિચર્જયેત્ ॥ ૧ ॥

एकवस्त्रो न भुञ्जित, न कुर्याद्देवतार्चनं ।

न कंचुकं विना कार्या, देवार्चा स्त्रीजनेन तु ॥ ૨ ॥

“જે વસ્ત્ર એકવાર પહેરેલું હોય, જે વસ્ત્રવડે લઘુનિત વડીનિત કરી હોય કે મૈથુન સેવ્યું હોય તે વસ્ત્ર દેવપૂજામાં તથા દેવું. ૧. વળી એક વસ્ત્ર રાખીને જગવું નહિ અને દેવપૂજા કરવી નહિ, તથા સ્ત્રી-વર્ગે કંચુકી પહેર્યાવિના દેવપૂજા કરવી નહિ. ૨.”

આ ઉપરથી સમજવાનું એ છે કે પુરૂષને એ વસ્ત્ર વિના અને સ્ત્રીને ત્રણ વસ્ત્ર વિના પૂજા કરવી કદપતી નથી. વળી **एगसाढीयं उत्तरासंगं** કરેઈ આવા આગમ વચનથી ઉત્તરીય વસ્ત્ર આપડેજ રાખવું, એ ખરું કે એ પતાનું વાપરવું નહિ.

‘રેશમી વસ્ત્ર પહેરીને બોજનાદિ કયા છતાં પણ તે પવિત્ર છે’ એમ કોટાક્રિત છે તે પ્રમાણ નથી. ખાતર વસ્ત્રોની જેમ રેશમી વસ્ત્ર પણ બોજનમાં કે મગમૂલાદિના લાગ વિગેરે અશુભિના સ્પર્શથી વર્જિત રાખ્યું હોય તોજ વાપરવા યોગ્ય સમજવું. જિનપૂજાદિમાં જે વસ્ત્ર વાપરવું તે સ્વદેશ વખતજ વાપરવું અને પરદેશ કે શ્લેષ્માદિક પૂજા માટે પહેરેલા વસ્ત્ર વડે નિવારવા નહિ.

૫૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જિનપુજ્જમાં પારકું એટલે જીનએ પહેરેલું વસ્ત્ર પણ ન પહેરવું તેમાં પણ આળ વૃદ્ધ કે સ્ત્રી સંબંધી વસ્ત્ર એટલે તેમજે વાપરેલું કે તેમનાથી વપરાતું વસ્ત્ર તો જરૂર વર્જવું; કેમકે તે વધારે અપવિત્ર હાય છે.

એમ સાંભળીએ છીએ કે કુમારપાળનું પૂજન વખતે વાપરવાતું વસ્ત્ર બાહ્ય મંત્રીએ વાપર્યું; તે જોઇ રાજાએ કહ્યું કે 'જો નવું વસ્ત્ર આપો' તેણે કહ્યું—'નવું દુકળ વસ્ત્ર તો સપાદલક્ષ દેશમાં જાળેરાપુરીમાં નિષ્કળ છે. તે પણ ત્યાંના રાજા એકવાર પોતે વાપરી ભુજ કરીને પછીજ બહાર ગામ મોકલવા દે છે. રાજાએ જાળેરાનગરીના રાજા પાસે વગર વાપરેલું એક વસ્ત્ર માગ્યું. તેણે ન આપ્યું એટલે કુમારપાળ રાજાએ ક્રોધાચમાન થઇ બાહ્ય મંત્રીને સીન સંહિત તેનાગર ગયા કરવા મોકલ્યો. તે ૧૪૦૦ સાંઠણીઓ ઉપર ચુમટાને જોસારી તત્કાળ આપ્યો, અને રાત્રિએ જાળેરા નગરીને ઘેરી લીધી. તે રાત્રિએ ૭૦૦ કન્યાઓનો વિવાહ હતો, તેથી તેને વિધન ન થવા માટે તે રાત્રિ અતિક્રમવા દહને સવારે કિસ્સો લઈ લીધો. દંડમાં સાતકોટિ સૈન્યો ને ૧૧૦૦ અશ્વ લીધા, અને ગદને ઘંટીવડે સૂર્ય કર્યો; તેમજ તે દેશમાં કુમારપાળ રાજાની આજ્ઞા પ્રવર્તાવી, ૭૦૦ સાંઠણીઓને મહોત્સવ સહિત પાટણમાં લઇ આવ્યો પછી તેમની પાસે નવી વસ્ત્રા વણાવીને દરેરાજ કુમારપાળ રાજા પૂજન વખતે નવું નવું વસ્ત્ર વાપરવા લાગ્યા.

ઉપરની હકીકત ઉપરથી પૂજ્જમાં વસ્ત્ર કેવાં વાપરવાં તે લક્ષમાં લેવું. વસ્ત્ર પહેર્યા પછી જિનપૂજ્જ કેવી રીતે વિધિ સંયુક્ત કરવી તે પ્રસંગે લખ્યું; હાલ તો સ્નાનવિધિ અને તે પ્રસંગે આવેલી વસ્ત્રધારણવિધિ લખી છે તે ઉપર જૈનજીવિઓ ધ્યાન આપશે એમ ધારી આ લેખ પૂર્ણ કર્યો છે.

અસલ ફકીરી.

(લેખક મુનિગુણમકરદાસિલાખી કર્પુરચિન્મયજી.)

સાચી ફકીરી કહો કે સાચું સાધુત્વ કહો; તે સાંપડવું જીવને બહુ દુર્લભ છે, કેમકે બ્યારે સર્વ ઉપાધિને જાતજાતિ દઈ પોતાના મન, વચન અને ક્રિયાને અવચકપણે અધ્યાત્મ-યોગની પુષ્ટિ માટેજ પ્રવર્તવામાં આવે ત્યારેજ ખરી ફકીરીની લાંબીજાત આવી શકે છે. ઉપાધિ મુક્ત થયેલા ખરા ફકીર શીકર સાથે કેવો સંબંધ ધરાવે છે તે આ નાનકડા ફકરથી સ્પષ્ટ બજાશે.

અસલ ફકીરી.

૫૬

ફીકર સખકું આ ગઠ, ફીકર સખકા પીર;
ફીકરકી ફાકી કરે, સોઠ એક ફકીર.

માથુ મુંઝવ્યું પણ મન મુંઝવ્યું નહિ તો તેથી શું વળ્યું ? મોગ લીધો પણ મોગ ન વચ્ચો તો તેથી શું કમાણું ? અર્જુનતાં તો પાવતા વિના મોગ બજતોજ નથી, પણ હિલટી વેપવિડબણા કરો સ્વપરના અ-
લિનની વૃદ્ધિજ કરાવ છે. આવી દાંભિક ક્રિયા, પદ્યરતી નાવડીની જેમ સ્વપરને યુગાડનારીજ થાય છે, છતાં આ વિપગકાળમોગે કષ્ટક જરૂરતો એવો પણ વ્યાપાર લાઈ મેલા છે. તેમાં તેવા કઠોર પરિણામીઓને શો લાભ લશે એવી થતી શંકાનું સમાધાન શ્રીમદ્ યશોવિજય મહારાજ અધ્યાત્મસારમાં કરે છે.

સ્વદોષનિન્હવો લોક-પૂજા મ્યાદ્ ગૌરવં તથા ।

इयत्तैव कथ्यन्ते, देभेन वत वालिशाः ॥

“ પોતાના દોષો દંકાય તથા લોકમાં પોતાની પ્રબલ-સત્કાર અને મો-
ટાઈ થાય; ફક્ત એટલામાજે મૂર્ખ શિરોગણિભૂત દંભી લોકો દંભવડે કઠ-
ર્યના પામે છે તે બેદની વાત છે. ” વળી કહ્યું છે કે-“ ભૂમિપર શયન
કરવું, બિદા માગી ભાવન કરવું, ઘણાંપાય વસ્ત્ર પહેરવાં તથા દેશનો લોચ
કરવો એ સર્વ કરવું સાધુને સુદર છે; પણ એકજ દંભ (માયા-કપટ)નો
ત્યાગ કરવો દુષ્કર છે. અને જ્યાં સુધી દંભ ન તજ્યો ત્યાં સુધી કરવામાં
આવતી સર્વ કપટકરણી ફાકટ છે. ” મોટાં મોટાં નામ ધારણ કરીને તથા
અસુક અસુકના શિષ્ય કહેવરાવીને કેવળ સ્વપરને કલંકિતજ કરાવ છે.
બ્યારે અસલ ફકીરીની કિંમત યુક્તિને સકવર્તીઓ પોતાના છ ખંડનાં સા-
મ્રાજ્યને તથા યોગસામ્રાજ્ય બઠતા, અને પોતાના દેહપર પણ મમત્વ
નહિ ધરતાં અખંડ વ્રતને સેવતા; ત્યારે આવકાલ બજતા અને બગેલા
કેટલાક માયદેરીના કોસાકો કેવળ તેથી હિલટુંજ અનર્થકારી કામ કરતા
દાસે છે. ધર્મનો કેળા ધારી અનેક મુશ્ક અને મુશ્કાઓને પાશમાં પાડી
પોતાની નીચ ‘ સ્વાર્થવત્તિ ’ સાધવા ગમન કરે છે. આ કેવી શરમતી
વાત છે ? આ કેવું કાયરપણું અને બાતમિનંદીપણું કહેવાય ? કેવળ પો-
તાની નાચ વિચારાત્તપોને તૃપ્ત કરવા પોતાના ગુરૂ પ્રમુખનો અનાદર કરી
સ્વચંદ્રમજે વર્તી શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ આચાર સીપરિચયાદિને સેવતા ઉન્નતબલ

૬૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ:

‘ સાધુ નામ ધારીને ’ ઘટિત શિક્ષા કરવા દરેક જૈન ગચ્છાતી દુરજ છે; તમા છતાં તેવા બે શરમ-નિર્વજ-નદૃષ્ટ શ્રેષ્ઠાને પુષ્ટિ આપવા તે તો પ્રગટ પાપને પુષ્ટિ આપવા બરોબરજ હું સમજું છું. આવા વેપવિવેચક, ત્રિપલ લાંપટ અને મુખ્ય જનવિપતારક (વંચક) દંભી વર્ગને તથા તેવા પવિત્ર શાસ્ત્રવિરુદ્ધ વર્તનાર વર્ગની મુખ્યતાર્થી પુષ્ટિ કરનાર મુખ્ય જનોને અસલ ફકીરીનું સંક્ષિપ્ત જ્ઞાન આપવા અને તે દ્વારા તેમનું કંઈ પણ બાળ્ય હોય તો તેમને જાગૃત કરવા શ્રી ચિદાનંદજી મહારાજે ગાથેનું પદ આપી ટાંકું છું:-

અવધૂ નિરપક્ષ વિરલા કોઈ, દેખ્યા જગ સહુ જોઈ. એ આંકણી,
સમરસ ભાવ ભલા ચિત્ત જાકે, થાપ ઉથાપ ન હોઈ;
અવિનાશીકે ધરકી ખાતાં, જાનેગે નર સોઈ. અવધૂં ૧
રાવ રંકમે ભેદ ન જાને, કનક ઉપલ સમ લેખે;
નારી નાગણીકો નહીં પરીચય, તો શિવભાંદર દેખે. અવધૂં ૨
નિંદા સ્તુતિ શ્રવણ સુણીને, હર્ષ શોક નવિ આણે;
તે જગમેં જોગીસર પૂરા, નિત્ય ચઢતે ગુણકાણે. અવધૂં ૩
ચંદ્ર સમાન સૌમ્યતા જાકી, સાયર જેમ ગંભીરા;
અપ્રમત્ત ભારંડ પરેં નિત્ય, સુરગિરિ સમ શુચિ ધીરા. અવધૂં ૪
પંકજ નામ ધરાય પંકજુ, રહત કમલ જિમ ન્યારા;
ચિદાનંદ ઇચ્છ્યા જન ઉત્તમ, સો સાહેબકા ખ્યારા. અવધૂં ૫

આવી જમદા ફકીરી વિના જન્મારો નકામો સમજવો. અન્તગત-સ્તનપત સાચી ફકીરીને કોટિશઃ બનવાદ અને ફકીરી ફકીરીને કોડવાર ફિતકાર હો ! !

પાલીતાણા દરબારની કૃતિ વિષે વિદ્વાનોના

અભિપ્રાય.

હાલમાં પાલીતાણા દરબાર તરફથી યજ્ઞાવવામાં આવતી શત્રુંજય તીર્થની આશાતનાના સદ્ભાવવાળી કૃતિના સંબંધમાં અનેક ન્યુસ્પેરવાળાઓએ પોતાના સ્વતંત્ર અભિપ્રાય દર્શાવેલા છે. તેમાંના ગુજરાતી, સાંજવર્તમાન, મુંબઈસમાચાર, સુસાદર (ટચાક) વિગેરે મુંબઈ ઇલાકામાં પ્રગટ થતા પત્રો

પાલીતાણા દરબારની કૃતિ વિષે વિદ્વાનોના અભિપ્રાય. ૬૨

તો બુદ્ધા આ ભાગમાં વંચાય છે તેથી તેમાંના લેખો પ્રગટ કરવાની આ-
વશ્યકતા નથી, પરંતુ કવચતામાં પ્રગટ થતા અને દેશપ્રસિદ્ધ, અદ્વિતીય
વસ્તુ, હિંદના પરમ કિર્તિચિન્હ તેમજ દીર્ઘદષ્ટિવાન બાબુ સુરેન્દ્રનાથ બે-
નરજીવી દસાગેલી કથાયથી લખાતા ‘બંગાળી’ પત્રમાં તે સંબંધમાં
કાવ્યમાં એક લેખ આવેલો છે તે અમારા વાંચક વર્ગનેજ નહીં પણ ના-
મદાર પાલીતાણા દરબાર અને શ્રાવક સમુદાયના આગેવાનોને બાબુ થવાને
ખાતર અસહ્ય ધ્રુવિજમાં તેના આગાંતર સહિત આ નીચે પ્રગટ કરવામાં આ-
વેલ છે. આશા છે કે વાંચક વર્ગ તેનો યોગ્ય ઉપયોગ કરશે.

(“Bengali”—Saturday, May 6th 1905.)

THE CHIEF OF PALITANA AND JAIN COMMUNITY.

It is an open secret that the relation between the Thakor Sahab of Palitana and the Local Jain Community have been somewhat strained of late. We do not know which side is to blame for this unfortunate breach, but it appears that Thakor Sahab has lately been pursuing a course which can not fail to widen the little rift in the lute. The Jains have their sacred temples on the Shatrunjay Hill, and in accordance with the custom which has prevailed, since the foundation of temple, visitors are required to take off their leather shoes and put on canvas shoes before entering the temples. Now it appears that the Thakor Sahab has taken it into his head to wound the religious susceptibilities of the Jain Community by instructing those of his guests who may desire to visit the temples not to take off their leather shoes, when entering the temples. As the Thakor Sahab is supposed to be a Hindu, surely he ought not to know better than to instigate the commission of such a sacrilegious act.

During the past two or three months, there has been a succession of cases of this character, from which we are forced to draw the inference that the Thakor Sahob is determined to exasperate the Jain Community. The first case was that of Mr. Lambert, who refused to comply with the request of the temple authorities to take off his leather shoes, when entering the temples. The next case was that of Sir Bhalchandra Krishna who refused to take off his shoes, saying that as he was a guest of the Thakor Sahob and that the latter had expressly forbidden him to take off his shoes when entering the temples, he could not comply with the request of the temple authorities, without disobeying his host. We confess we had expected better things from a man of Sir Bhalchandra's position and unimpeachable orthodoxy. We next come to the case of Mr. Chichgor, a Parsi Journalist of Bombay and another guest of Thakor Sahob who likewise refused to take off his shoes and put on canvas shoes when he visited the temples. Finally there was the case of Prince Ranjitsinghji, the famous cricketer and his companions some of whom were Europeans who were also the guests of Thakor Sahob, and who refused to remove their leather shoes, with the result that the gates of the temples were shut against them and they had to go away without being allowed to see anything. It appears that every one of these visitors stated that their refusal to comply with the request of the temple authorities was due to the express instruction they had received from their host. We should like to know what Thakor Sahob has to say

પાલીતાણા દરબારનો કૃતિ વિષે વિદ્વાનોના અભિપ્રાય. ૬૩

in his defence. We have no hesitation in saying that conduct such as he has been charged with is unworthy of one in his exalted position and betrays a petty-mindedness of which every man in humbler stations ought to be heartily ashamed. As we have already said, we know nothing about the cause of his differences with Jain Community. But whatever the cause might have been, he is not surely warranted in doing a thing, which, he must know, can not fail to wound the religious feelings, not merely of the Jains of Palitana, but we may say, of the entire Jain Community of India. Even Viceroy and Lieutenant Governors have to respect the religious feelings or prejudices, if that word would be more acceptable to Thakor Sahab, of the people and we can assure him that he has been singularly ill advised in pursuing a course which so richly deserves the condemnation of all right-thinking men and may perhaps even bring down upon his head the censure of Government.

બાળુ સુરેન્દ્રનાથ જેનરલના એડીટરપણા નીચે આલતા 'બંગાલી'

પત્રમાં આવેલા ઉપરના લીડરનું ભાષાંતર.

પાલીતાણાના રાજા અને જૈનકોમ.

પાલીતાણાના દાકોર સાહેબ અને જૈનકોમ વચ્ચેનો સંબંધ થોડો વખત થયાં કેટલેક વર્ષો જોઈએ થતો માન્ય પડે છે. આ કમનસીબ ભંગ માટે કાણુ ભૂત કરે છે તે અમે જાણતા નથી, પણ એવું જણાય છે કે દાકોર સાહેબે લગણા એવો રસ્તો લેતા માંડ્યો છે કે આખરે તેઓ વચ્ચેનો આ નાનો કછઓ મોટું રૂપ લેશે. શત્રુજય પર્વત ઉપર જૈનોનાં પવિત્ર દેશ આવેલાં છે, તે દેશ બંધાયાં ત્યારથી ને રિવાજ પ્રવર્તે છે તદ્દનુસાર બ્યારે દેશમાં પ્રવેશ કરતા હોય તે પહેલાં મુલાકાત લેનારાઓને પોતાના

૬૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

આમડાના જોડા કાઢી નાખી કેનવાસના જોડા પહેરવા પડે છે, હવે પોતાના જે પરીણાઓ આ દેરાંતી મુલાકાત લેવાને ઇચ્છે તેઓને દેરામાં દાખલ થાય ત્યારે પોતાના આમડાના જોડા નહિ ઉતારવાનું શીખરીને જૈનકોમળી ધાર્મિક લાગણી દુઃખવાનું હાકોર સાહેબના મગજમાં આવ્યું હોય એમ દેખાય છે. હાકોર સાહેબ એક હિંદુ હોવાથી આવું ધર્મ વિરુદ્ધ કાર્ય કરવાની ઉરકેરણી આપવા કરતાં વધારે સારું શું છે તે ખરેખર જાણતા ન હોવા જોઈએ. છેલ્લા બે અથવા ત્રણ મહિના દરમિયાન આવી જતના ઉપરા ઉપરી ઘણા કેસો બનેલા છે, જે ઉપરથી અમને આવું અનુમાન કરવાની દુરજ પડે છે કે હાકોર સાહેબે જૈનકોમળે ઉરકેરવાનો નિશ્ચય કીધો છે. આમાં પહેલો બનાવ મી. લેમ્બર્ટનો બન્યો હતો; જેણે દેરામાં પ્રવેશ કરતી વખતે પોતાના આમડાના જોડા ઉતારવાની દેરાસરના સત્તાધીશોની વિનંતિ સ્વીકારવાની ના પાડી હતી. ત્યાર પછી બીજો બનાવ સર ભાલચંદ્રની બાબતમાં બન્યો છે; જેણે “હું હાકોર સાહેબનો પરીણો છું, અને તેણે દેરામાં પેસતી વખતે જોડા નહિ કાઢવાની મને ખસુસ કરીને લલામણ કરેલી છે, તેથી હું મારા નિમંત્રક (host) નો અનાદર કર્યા શિવાય દેરાના સત્તાધીશોની વિનંતિ સ્વીકારી શકીશ નહિ ” એમ કહી પોતાના જોડા ઉતારવાની ના પાડી હતી. અમે કબુલ કરીએ છીએ કે સર ભાલચંદ્ર જેવી વર્તણૂકના અને અકલંકિત ધર્મની દૃઢતાવાળા માણસ પાસેથી અમે વધારે સારી વર્તણૂકની આશા રાખી હતી. પછીનો બનાવ મુંબઈના એક પારસી પત્રકાર મી. ચીચગરના સંબંધમાં બન્યો છે, જેણે પણ તેજ પ્રમાણે દેરામાં પ્રવેશ કરતાં આમડાના જોડા ઉતારી કેનવાસના જોડા પહેરવાની ના પાડી હતી. છેલ્લો બનાવ પ્રખ્યાત ફીક્ટીયર પ્રીન્સ રણજીતસિંહજી અને તેના મિત્રો કે જેમાંથી કેટલાએક યુરોપીયન હતા અને જેઓ પણ હાકોર સાહેબના પરીણો હતા તેના સંબંધમાં બન્યો છે; જેઓએ પોતાના જોડા ઉતારવાની ના પાડી હતી અને તેથી પરિણામ એ આવ્યું કે તેઓની સામે દેરાનાં બારણાં બંધ કરવામાં આવ્યાં, અને કાંઈ પણ જોયા વિના તેઓને નીચે જવું પડ્યું. આ ઉપરથી એમ માન્ય પડે છે કે આ મુલાકાત લેનારમાંથી દરેકે કત્તું કે દેરાના સત્તાધીશોની વિનંતિ માન્ય કરવાની તેઓની આનાકાની તેમના નિમંત્રક તરફથી જે શીખવણી તેમને મળી હતી તેને લઈને જ હતી. હાકોર સાહેબને પોતાના બચાવમાં શું કહેવાનું છે તે જાણવાને અમે ઇચ્છાએ છીએ. અમને કહે-

ત્રય સમૂહ.

૬૫

જાને જરા પણ આંચકો લાગતો નથી કે જે વર્તાણુકને માટે તેના ઉપર દોષ ચૂકવામાં આવ્યો છે તે તેના જેવી કન્ય પદવીના મનુષ્યને અનુચિત છે અને એવું દુઃખ મન દર્શાવે છે કે તેમના કરતાં હલકી સ્થિતિવાળા દરેક મનુષ્યે પણ અંતઃકરણથી શરમાવું નેહજો. અમે આગળ જણાવી ગયા છીએ તેમ જૈનકોમ સાથેના તેના મતભેદના કારણ સંબંધી અમે જરા પણ બળજબત નથી; પણ કારણ ગમે તે હોય છતાં તેણે બળજબત નેહજો કે જે કાર્ય કરવાથી પાક્ષીતાણુનાજ નહિ પણ આખા હિંદુસ્તાનના જૈન-વર્ગની ધાર્મિક લાગણી દુઃખાયા વિના રહેશે નહિ એવું કાર્ય કરવાને પોતે કોઈ પણ રીતે વ્યાજબી નથી. વાહકરાયો અને લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નરોને પણ લોકોની ધાર્મિક લાગણીએ અથવા જુરસા (ક્રોધર સાહેબને તે શબ્દ વધારે માન્ય હોય તો) ને પણ માન આપવું પડે છે; અને અમે તેને ખાત્રીથી કહીએ છીએ કે જે રસ્તો સર્વ સત્ય વિચાર કરનાર મનુષ્યના ધિક્કારો સંપૂર્ણ રીતે પાત્ર થાય અને તેથી કદાચ ગવર્નમેન્ટ તરફથી પોતાના ઉપર કપકો પણ આવી પડે એવો રસ્તો ગ્રહણ કરવામાં તેમને સર્વાંશે ખોટી સલાહ મળેલી છે.

ત્રય સમૂહ.

(TRIADS)

three things to love—Courage, Gentleness, Affection.

સ્તિહનનીય ત્રય— હિંમત, નમ્રતા, પ્રેમ.

three things to admire—Intellectual power, Dignity,

પ્રશંસનીય ત્રય— જ્ઞાનોત્કર્ષ, પ્રાદત્ત,

Gracefulness.

સુંદરતા.

three things to hate—Cruelty, Arrogance, Ingratitude.

તીરસ્કરણીય ત્રય— નિર્દયતા, ગર્વ, કૃતગ્રતા.

૧. માર્ચ મહિનાના C. H. C. Magazine ઉપરથી.

૬૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

Three things to despise—Meanness, Affection, Envy.

અવમનનીય ત્રય— નીચતા, મિથ્યા ઝોરવ, ઇર્ષ્યા.

Three things to reverence—Religion, Justice, Self Denial.

પૂજનીય ત્રય— ધર્મ, ન્યાય, આત્મ લોભ.

Three things to delight in—Beauty, Frankness, Freedom.

આહ્લાદનીય ત્રય— લાવણ્ય, નિષ્કંપરતા, સ્વાધીનતા.

Three things to wish for—Health, Friends, a Cheerful spirit.

અપેક્ષીય ત્રય— આરોગ્યતા, મિત્ર, સાનંદ સ્વભાવ.

Three things to pray for—Faith, Peace, Purity of heart.

પ્રાર્થનીય ત્રય— શ્રદ્ધા, શાંતિ, અંતઃશુદ્ધિ.

Three things to esteem—Wisdom, Prudence, Firmness.

બહુ સન્મનીય ત્રય— પ્રજ્ઞા, દીર્ઘ દષ્ટિ, દૃઢતા.

Three things to like—Cordiality, Good humour, Mirthfulness.

અલિપયણીય ત્રય— સુશીલતા, સુસ્વભાવ, આનંદ.

Three things to suspect—Flattery, Hypocrisy, Sudden Affection.

શંકનીય ત્રય— ખુશામત, ઢોંગ, આકસ્મીક હેતુ.

Three things to avoid—Idleness, Loquacity, Flippant Jesting.

દૂરીકરણીય ત્રય— આળસ, મુખરતા, અતિ હુલકી મશક.

Three things to cultivate—Good Books, Good Friends, Good Deeds.

અભ્યસનીય ત્રય— સદ્ગ્રંથ, સન્મિત્ર, સત્કર્મ.

Three things to contend for—Honour, Country, Friends.

યતનીય ત્રય— કીર્તિ, દેશ, મિત્ર.

Three things to govern—Temper, Impulse, Tongue.

શાસનીય ત્રય— સ્વભાવ, આવેશ, જિહ્વા.

Three things to be prepared for—Sorrow, Decay, Death.

સંજીવનનીય ત્રય— શોક, નાશ, મૃત્યુ.

N. G. K.

૬૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પ્રવાસ વર્ણન.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૪૮ થી.)

ધોરાજી.

ધોરાજીથી જામનગર જતાં માર્ગમાં ધોરાજી સ્ટેશન આવે છે. ત્યાં ઉતરવું થતાં ત્યાં પણ શ્રી સંઘની મીટીંગ ત્યાંના મુખ્ય ડોક્ટર શેપકરજી સોભાગચંદ, એલ. એમ. એન્ડ એસ. ના પ્રમુખપણા નીચે મેળવવામાં આવી. ડોક્ટરન્સ સંઘથી બાપણ આપતાં તેમજ ત્યાંના સંઘને લગતી કેટલીએક બાબતમાં વિવેચન કરતાં અને પ્રમુખસાહેબ તરફથી તેને ટ્રેક મળતાં ત્યાંના સંઘના આગેવાનોએ નીચે પ્રમાણેના ૪ લેખો દરાવે કર્યા.

૧ ડોક્ટરન્સના સુદૃઢ બંદારમાં ઘરદોઢ ચાર આના દર વર્ષે મોકલવા.

૨ જે વરકન્યા ખાસ ધોરાજીમાં પરણતા હોય તેના લગ્ન જૈનવિધિ પ્રમાણે કરવા.

૩ સ્વામીવચ્છળના જમણમાં સંઘાની પરસુદી વાપરવાનું જમ કરવું.

૪ દેરાસર વિગેરેનો વહીવટ સંભાળવા માટે કમીટી નીમવામાં આવી, અને તેણે તમામ વહીવટ યોગ્ય રીતે કરવાનું દરાવ્યું.

વિવાશાળામાં અભ્યાસ કરતા બાળક અને બાળકીઓના અભ્યાસ તપાસી તે સંઘમાં કેટલીક સચવા કરવામાં આવી.

વકીલ નાગજીભાઈ મદનજીવું અહીં મળવું થયું. તેમની મુલાકાતથી જુનાગઢ (ગિરનાર) કેસની માહિતીમાં વિશેષ અવગણ્યું પડ્યું, અને તે સંઘમાં કેટલીક ગોઠવણ કરવામાં આવી.

ડોક્ટર સાહેબ શેપકરજીભાઈ શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાના લાઠી મેમ્બર થયા.

જામનગર,

ધોરાજીથી જામનગર જતાં માર્ગમાં ગોંડલ અને રાજકોટમાં જિતનંદિરના દર્શનનો લાભ લીધો હતો; પરંતુ ત્યાં વધારે રોકાવું ન થવાથી વિશેષ કંઈ બની શક્યું નહિ.

જામનગરમાં મુનિરાજ શ્રી મણિવિજયજી મહારાજ પધારેલા હોવાથી તેમના વ્યાખ્યાનમાં સંખ્યાબંધ સ્ત્રીપુરુષો આવતાં હતાં. ઉપરાંત કાલેશ્વર શુદ્ધિ ૧૪ (ચૈત્રમાસી સૌદરા) નો દિવસ હોવાથી અને વ્યાખ્યાનના મધ્ય ભાગમાં બાપણ થવાનું છે તે વાત પ્રથમથી પ્રસિદ્ધિમાં આવેલી હોવાથી વ્યાખ્યાનશાળા બહુ-વિશાળ છતાં સંકોળ્યું થઈ ગયેલી જણાતી હતી. મજૂરો સમાઈ શક્યાં નહોતાં. મુનિરાજશ્રી મણિવિજયજી મહારાજને મોદિસી

પેથાપુર પ્રાંતિક જૈન કોન્ફરન્સનો સંક્ષિપ્ત હેવાલ. ૬૬

મહાત્મા બાદ તેઓ સાહેબની આજ્ઞા લઈ બાપાશુ કરવાની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી. બાપાશુની અંદર કોન્ફરન્સ લીધેલા દરેક વિષયને સારી રીતે ચર્ચવામાં આવ્યા હતા. બાપાશુને અતે સુકૃત જાંઠાર સંબંધી ચોજનાના સંબંધમાં સંઘ માંડેલી વીશાઓમાંથી તથા વીશાઓસવાળા જ્ઞાતિઓ જુદા જુદા એકકા થઈને ઠરાવ કરવાનું સુકરર કયું હતું. સારપછી તે સંબંધમાં પ્રેરણા પણ કરવામાં આવી છે, પરંતુ તે બાબતનો ઠરાવ થયાના ખબર મળ્યા નથી, તે મળવા માટે વનગનગરના શ્રી સંઘને આ લેખથી ફરીને યાદ આપવામાં આવે છે.

અહીં જૈનશાળા માટે હરજી જૈનશાળા નામનું બહુ સુંદર ને વિશાળ મકાન છે. બીજી વ્યાખ્યાનશાળા એક આવીકા તરફથી હાલમાં બંધાવવામાં આવેલ છે. તે પણ બહુ સુંદર છે. અહીંનાં દેરાસરો તો અવધિ છે. નંવ મંદિરો પેઢી રાજશીશા અને વર્ધમાનશાનાં કરાવેલાં દેરાસરોની શોભા તો વર્ણવી શકાય તેમ નથી. આ ખરેખર યાત્રાસ્થળ છે. હાલમાં આરસ તથા રંગ વિગેરેનું કામ તાબુ થયેલું હોવાથી સુખ્ય મંદિરોની શોભામાં ઘણી વૃદ્ધિ થઈ છે. દર્શન કરીને ચિત્તને ખરેખર આહ્લાદ થાય તેમ છે. પુણ્યવંત પુરોહિતો જિનચૈલ બંધાવવામાં કિલાર દિલથી ખર્ચ કરેલો જાણી આવે છે. બીજાં પણ શેઠ વિગેરેનાં કરાવેલાં જિનમંદિરો સુંદર હોવા સાથે રમણીક છે.

જૈન બાળકો અને કન્યાઓ અહીં સારી સંખ્યામાં અભ્યાસ કરે છે. અભ્યાસ સંતોષકારક છે. બંને શાળાની સારી રીતે તપાસણી કરવામાં આવી અને કન્યાઓનાં સંબંધમાં ટ્રેલીક ખાસ વ્યવહારિક સચનાઓ કરવામાં આવી.

અહીંના રહીશ ચતુર્ભુજ ગોવિંદજી વક્રીલ પાંજરાપોળ વિગેરે દરેક ધર્માદાકાય તરફ સારું લક્ષ આપે છે. આપણા વર્ગમાં તેઓ પ્રિય થઈ પડેલા છે. તેઓ શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાના મમ્બર છે. ઉપરાંત અહીં ખાતેથી શેઠ કરેતુરભાઈ કરણચંદ લામ્બડ મળ્યો થયા, અને ખાસ્તર જગજીવનદાસ મુળજી, બી. એ. બી. એસ. સી. તથા શા રૂપશી જેઠાભાઈ જેઓ હાલ કલકત્તે રહે છે તેઓ વાર્ષિક મેમ્બર થયા.

પેથાપુર પ્રાંતિક જૈન કોન્ફરન્સનો સંક્ષિપ્ત હેવાલ.

જેશાક શુદ્ધિ ૧૭-૮-૧૯ તા. ૧૧-૧૨-૧૩ ગી મે, શુર. શુક્ર ને શનિવારે શ્રી પેથાપુર ખાતે ઉત્તરગુજરાતની પ્રાંતિક કોન્ફરન્સ મી. ગુરુતંબચંદજી હઠા એમ. એ. જયપુરનિવાસીના પ્રમુખપણા નીચે મળી હતી. ખાસ ગેરમીના દિવસો છતાં ડેલીગેટોની સંખ્યા સારી એકત્ર મળી હતી. એકંદરે ૭૦૦ ડેલીગેટો અને ૬૦૦ સ્ત્રી ડેલીગેટો ઉપરાંત બીજા વીઝીટરો આવ્યા.

૭૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

હતા. સોફ્ટ ચોરસ મંડપ નાખ્યો હતો. મંડપની શોભા બહુ એ દરેકરી હતી એ બાબતના મુખ્ય મુખ્ય અધિકારીઓ તથા નામકિત ગૃહસ્થોએ તેમાં ધારી લાભ લીધો હતો. આવકાર દેનારી કમીટીના પ્રમુખ વકીલ ફોર્મ રામચંદ તથા વકીલ ડાહ્યાભાઈ હુકમચંદે સારો પ્રયત્ન કર્યો હતો કેલીમેટોની આગત સ્વાગતાનું કામ સારું પૂર્ણ થયું હતું. શ્રી અમદાવાદથી શેઠ લાલભાઈ દલપતભાઈએ પણ એક દિવસ પધારી પોતાના સક્રિય રોનો લાભ આપ્યો હતો; શેઠ જમનાભાઈ ભગુભાઈ પ્રથમથી જ આવ્યા હતા.

આ કોન્ફરન્સનો સવિસ્તર રીપોર્ટ તા. ૧૬મી મે ના “જૈન” માં આવેલો હોવાથી તેમજ સ્થળસંકોચના કારણથી અમો લખ શકતા નથી, પરંતુ ત્યાંથી વાંચી લેવા બલામણુ કરીએ છીએ. પહેલા દિવસે પ્રારંભમાં જ પ્રમુખ નીમનોક કરવામાં આવી હતી અને સળંગેકટો પ્રથમથી મુકરર કરેલા હોવાથી સળંગેકટ કમીટી નીમી નહોતી. પહેલા દિવસના અને પ્રમુખોનાં ભણો બહુ અસરકારક છે. મી. ગુલાબચંદ્રજી સિંહુસ્થાનીમાં બહુ સરસ વક્ત પાછું ધરાવે છે. તેઓ હમણા હમણા આપણા વર્ગમાં બહુ બનાળીના થયે છે. તેમના પ્રત્યે જૈનકામ અંતઃકરણની પ્રીતિ ધરાવે છે. એઓના અંતઃકરણના ઉદ્ગારો શ્રોતાઓને અસર કરવાને પૂરતા હતા. બંન્ન અને ત્રીજ દિવસની બેઠકમાં એકંદર ૧૫ હરાવો નીચે પ્રમાણેના પસાર કર્યા હતા.

૧ નામદાર શેહેનશાહનું શાંતિયુક્ત રાજ્ય અમર તથા.

૨ ત્રણ કોન્ફરન્સમાં પસાર થયેલા હરાવોમાં સંમતિ.

૩ કોન્ફરન્સના કાર્યમાં મદદ આપનાર મુનિરાજનેતો આભાર-મુખ્યત્વે મુનિ જુહિદાસગરજના પ્રયાસનું આ પરિણામ હોવાથી તેમનો વિશેષ આભાર.

૪ કેળવણીની વૃદ્ધિની આવશ્યકતા તેના પાંચ પ્રકાર.

૧ ધાર્મિક શિક્ષણ માટે શાળાઓ.

૨ અમદાવાદ મુખ્ય જગ્યા શેહેરોમાં બોર્ડીંગો.

૩ ઉચ્ચ કેળવણીના વિષેજન્યથે સ્કોલરશીપો.

૪ શ્રી બનારસ જૈન પાઠશાળાને વિષેજન.

૫ ઉદ્યોગ હુન્નરાદિની કેળવણી માટે પરદેશ ગમન.

આ દરખાસ્ત પસાર થતાં અમદાવાદમાં જૈન બોર્ડીંગ સ્થાપના બાબત કંડ કરવાનું હતું, કંડની શરૂઆત કરવામાં આવી. ૩.૧૭૩૩) તરતજ બરાયા, અને આગળ કામ શરૂ રાખવા કમીટી નીમી.

૫ નિરાધાર જૈનોને આશ્રય આપવો, ઉદ્યોગે ચલાવવા તે બાબત આગ્રે બાગોને અરજ.

પંચાનુર પ્રાંતિક જૈન કોન્ટ્રેન્સનો સંક્ષિપ્ત હિવાલો. ૭૧

- ૧ હાનીકારક રીવાજો જેવાં કે બાળવ્રત, વૃદ્ધવિવાહ, કન્યાવિક્રય, દ્વીત્રીયા, ફર્યાળા, મૃત્યુ પાછળ જન્મણુ, અન્ય શાસ્ત્રાધારે લગ્નાદિ વિધિ-ધર્માદિ બંધ કરવા બલામણુ.
- ૭ અંદર અંદરની તકરારો પંચદ્વાર પતાવવાનું ધોરણુ વિશેષ પ્રચલિત હવા આગત.
- ૮ પાંચરાયોળમાં હાન્ટર તથા દવા વિગેરેની ગોઠવણુ કરવાની આવશ્યકતા.
- ૯ કચકડાં, પીંછા વિગેરે જનાવરોના અંગોપાંગાદિથી નિષ્પન્ન થતી વસ્તુઓ નહીં વાપરવા બલામણુ.
- ૧૦ ધર્મદાતાના દિશાળો ચોખ્ખા રાખવા તથા પ્રગટ કરવાની આવશ્યકતા.
- ૧૧ હાળુ જૈનોદ્વારની વર્ણીઆત.
- ૧૨ હાળુ પુસ્તકોદ્ધાર અને બાંધ્ય જૈન પુસ્તકાલયો સ્થાપન કરવા ખાસ બલામણુ.
- ૧૩ જાતિમાં તડ, વિભાગ વિગેરેથી દેખાતો કુસંપ દૂર કરી સંપ વધારવા આગત.
- ૧૪ પાલીતાણા દરબારે હાલમાં બીજાઓ પાસે આશાતના કરાવવાની મત્તજળથી બરેલાં પગલાં બાળત ખેદ, સદરહુ હરાવની નકલ યોગ્ય સ્થાનકે મોકલવાનો હરાવ અને ધર્મે નિરુદ્ધ વર્તન ચલાવનાર ભાટ લોકો સાથે ક્રોધ પણ પ્રકારનો વહેવાર ન રાખવાની સખ્ત બલામણુ.
- ૧૫ પાલીતાણા ઠાકોર સાહેબના અધ્યક્ષિત વર્તન સંબંધી પોકાર ઉઠાવી ખરી લકીકત બહાર લાવનાર પત્રકારોનો આભાર. ધર્મોદ્ધાર હરાવો પસાર કર્યા બાદ હેવટે પ્રમુખ સાહેબનો, ડેલીગેટોનો, વોલંટીયરોનો તેમજ કોન્ટ્રેન્સના મદદગાર બંધેર પત્રકારોનો આભાર માનવા સંબંધી સામાન્ય હરાવો પસાર કરવામાં આવ્યા હતા.

ત્રીજે દિવસે ૧૩ મે હરાવ પસાર થયા પછી વચમાં હ્રીસાર અનાથાશ્રમ તરફથી આવેલા કાપેશક લાલા ચીરંજીવીલાલે સદરહુ આશ્રમનો ટુંક હિવાલો જણાવવા સાથે એક સાથે બાપણુ કર્યું હતું અને શેઠ લાલભાઈએ પણ કોન્ટ્રેન્સની આવશ્યકતા, તેનું ખર્ચ સ્વરૂપ, ધીમે ધીમે આગળ વધવાની બલામણુ, જેમ બને તેમ ઓછા ખર્ચે એકઠા મજબૂત સંબંધી આવડે, શુના નવા વિચારને મેળવીને કામ લેવાની જરૂર વિગેરે બાબતો બહુ સારી રીતે સમજાવી હતી.

હેવટે સર્વના આનંદ વચ્ચે મેળાવડો બરખાસ્ત થયો હતો. અને મી. શુભાષચંદ્રજી ત્યાંથી મુંબઈ તરફ રવાને થયા હતા. ડેલીગેટો પોતપોતાંને ગામે પધાર્યા હતા.

૭૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

પાલીતાણા વર્તમાન-હાલમાં પાલીતાણા સંબંધી નવા સમાચાર બહુવા જૈનવર્ગ ધણો હાથે થઈ રહેલો છે. આપણા પૃથ્વી ઠરેલા બાટલોકોએ આપણા નોકરો તેમજ સુનિરાજ વિગેરેપર માટેલા કેસ થવા દિવસ મુકી પાલી હાલમાં બંધ રહેલો છે. જુનની ૧૦ થી તારીખથી સાડવાનો છે. બાટલોકોએ પોતાની જુથાનીમાં કેપી દળ વાપરી છે તે તેઓની આખી જુથાની મુળદ/સમાચાર તથા સાંસ્કૃતિક વિગેરેમાં છપાય છે તે ઉપરથી સમગ્ર શકાય તેમ છે. તેમના વકીલ પરશોતમદાસનું પાણી પણ તેમને આપવી પડેલી જુથાનીમાં જણાઈ આવ્યું છે. આ કેસનું શું પરિણામ આવે છે તે બદલા અગાઉ હાલ તે બાબતમાં વધારે લખાણની જરૂર નથી, પરંતુ બાટલોકોએ જરૂરકારની ધર્મશાળામાંથી દેરાસરમાં જવરાખ્યા પ્રવેશ કરી તેમાંના કેસર સુખનો બંધાર તોડવાનું જે કિસ્સાનું અને કાયદા વિરુદ્ધ ખર્ચ બન્યું છે તેને માટે જેટલું લખાણે તેટલું થાકું છે. આપણાજ આ નવાનથી કિન્નત થયેલા બારોડલોકોનું ધોણે દ્રઢાડે માટે ખાતવાર આ વર્તન જૈનવર્ગને શું કરવાનું સૂચવે છે તે સુઝ જૈનોએ પોતેજ વિચારવાનું છે. 'વિનાશકાળે વિપરિત બુદ્ધિ' તે આનુંજ નામ, અને વિપરિત બુદ્ધિવાળાને સહાય આપવી તે ઋણ મૂર્ખનુંજ કામ.

પાલીતાણાનું મહાજન ને નવકારશી—પાલીતાણાના મહાજનો મહુવાની આખી વીશાશીમાળીની નાત સાથે વ્યવહાર તોડવાનું જે કિસ્સાનું ખર્ચ બરેલું છે તે સંબંધમાં દિનપરદિન તેઓ એવા ખર્ચો કે જે તે આખા જૈન સમુદાયની પોતા વિરુદ્ધ લાગણી તેઓએ ઉશ્કેરવા માંડી છે. કાગળ શુદ્ધિ ૧૩ થી છ ગાડીની પ્રદક્ષિણા કરાને વ્યાવહારીક માત્રામાં બંધિત કરવા માટેના સ્વાચાર્યચળમાં બંધ પાડેલા કારખાનાના આગામ કિપડાઓ, જમાવનાર યાત્રાળુનું મન બંધ કર્યું. છેવટે વૈશાખ વદિ ૬ ની વપરાશને દિવસે જેકે આખા દેશ કલ્યાણજીના આજ યનામ કળાં માત્ર મહુવાના શ્રાવકો પ્રત્યેના દ્રેપની લાગણી બંધરમાં મુકતા માટે અને ખાતે તેઓ મળતા છે અથવા બાટ તેઓને મળતા છે એમ દેખાડી આપવા માટે તેમની સાથે ખાતેની રોતે સમજાવ્યું કેમકે કાયદાના આગામ સંજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરી પોતાના દુકાને એવી નવકારશીના મોમાં દોષો વળી કારખાનાના નોકરો કે યાત્રાળુઓ સિવાય પોતે જગી મનમાં આનંદ અને ગર્વ માની લીધો. આમાં કેટલા પ્રકારની જરૂરતેલુંક અધારી છે તે દરેકનું સ્પષ્ટિકરણ કરવાની અત્ર આવશ્યકતા નથી. વાચનાર બંધુને પોતાનેજ તેની વિચાર કરવાનું સોંપીએ છીએ.

પુસ્તક ભંડારના વ્યવસ્થાપકો તથા મુનિરાજ પ્રત્યે વિજ્ઞાપિ.

શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર મૂળ, પર્વ પહેલું, શ્રી આ-
દિત્ય ચરિત્ર, બાળુસાહેબ રાયબુદ્ધસિંહજી બહાદુર તથા શેઠ
વિરચંદલાલ દીપચંદ સી. આઈ. ઈ. ની દ્રવ્ય સંખ્યા સંપૂર્ણ
મદદથી અમારી તરફથી બહાર પાડવામાં આવેલ છે અને બીજું
પત્ર તૈયાર થવા આવ્યું છે. તેમજ આજુ ચરિત્ર (દશી પર્વ)
એના સાહેબના આશ્રયથીજ બહાર પાડવામાં આવનાર છે.
અને તેની એકેક નકલ દરેક પુસ્તક ભંડારમાં મુકવા માટે આપ-
વાનું તેમજ સંસ્કૃતના અભ્યાસી દરેક મુનિરાજને ભેટ આપવા-
નું મુકરર કરવામાં આવ્યું છે. તેથી વિનંતી કરવાની કે તેઓ
સાહેબે પત્રદ્વારા મંગાવી લેવાની કૃપા કરવી. આ ગ્રંથ આજુ-
તમ હોવા સાથે ઘણા મોટા પ્રમાણવાળો (૩૫૦૦૦ શ્લોકનો)
છે અને તે ખતતી રીતે વિશેષ શુદ્ધ કરી નિર્ણયસાગર જેવા ગ્રંથ
પ્રેસમાં જેની યાદપથી છપાવવામાં આવે છે. જેન બંધુઓને આ
ગ્રંથ બહાર પડવાથી અસાધારણ લાભ મળવાનો છે. વૈચાણ
મંગાવનારાઓને પણ લગભગ બેડી કિંમતેજ આપવાનું કરાવ્યું
છે. પહેલા પર્વનું આશીર્વાદ સહિત ૩૧) રાખવામાં આવેલો છે.
જેનશેલીનું તેમજ સંખ્યાબંધ શબ્દોનું જ્ઞાન મેળવવા માટે આ
ગ્રંથ ખાસ ઉપયોગી છે. વિશેષ લખવાની આવશ્યકતા નથી.

લવાજમની પહોંચ.

- ૧-૪ પોરા લલુભાઈ ગીરમરવાડ
- ૧-૧૫ શા ગણુભાઈ નીમલચંદ
- ૨-૮ શા જ્ઞાનભાઈ શુભાચંદ
- ૨-૮ શા શરદારમલ મુનિચંદ
- ૨-૮ શીરોત્તી
- ૨-૮ પારેખ દીપચંદ
- ૧-૮ પારેખ જ્ઞાનલાલ વાચંદ
- ૧-૦ શ્રી આરંભ લાદખેરી
- ૧-૭ સંઘાણી બાયચંદ તલકરી
- ૧-૪ શા નાગરદાસ રવજી
- ૧-૪ શા બાલારામ વીરચંદ
- ૧-૪ શા હનનલાલ મુનિચંદ
- ૧-૪ શા શુભાચંદ તેમચંદ

- ૧-૪ શા મગનલાલ શરાવલા
- ૧-૪ શા નાથભાઈ લવજી
- ૧-૪ શા લવજી નથુ
- ૨-૮ દડીયા મુળજી હીરજી
- ૧-૦ દોશી નથુ લખમીચંદ
- ૩-૧૪ મેતા હણા લલજી
- ૧-૪ શા જમનાદાસ મોરારજી
- ૧-૪ શા લીલાધર પ્રેમજી
- ૧-૪ શા વલ્લભજી રાતુભજી
- ૧-૪ શા હજીરાજ દયરા
- ૩-૧૪ વાસા સોમચંદ ખીમજી
- ૩-૧૪ શા લખમીચંદ હીરાચંદ
- ૧-૪ શા ગણુજી વંદજી

૬-૮ શા દેવકરણુ ઝવેરચંદ
 ૫-૦ શા રતનજી પ્રેમચંદ
 ૧-૪ શા રતનજી જીવણદાસ
 ૧-૪ શા સુંદરજી હરચંદ
 ૨-૮ શા લખમીદાસ દેવચંદ
 ૨-૮ શાસ્તર મગનલાલ હેમજી
 ૨-૮ શા માનસંગ મુળચંદ
 ૧-૪ શા કાળીદાસ નારણજી આગજી
 ૧-૪ શા જમનાદાસ દામજી
 ૧-૪ શા હીરજી ગંગામુર
 ૧-૪ દોરી કાળીદાસ દેવકરણુ
 ૨-૮ વકીલ ઓધવજી આગજી
 ૦-૧૦ માઝની શીરાજી સોમજી
 ૧-૪ વકીલ નાગજી મદનજી
 ૧-૪ શા રાવચંદ દેવરાજ
 ૧-૪ શા પોપટ નાગજી
 ૨-૮ શા મુળજી જીલચંદ
 ૩-૧૪ હકર સુંદરજી કાળીદાસ
 ૨-૮ મેતા જગજીવન વાધજી
 ૧-૪ શ્રી વિઠોરીયા જુખીલી
 ૧-૪ ચોકરી ઓધડ કાળીદાસ
 ૧-૪ શા માતીચંદ નાનજી
 ૨-૮ શા મગનલાલ પુનવત
 ૧-૪ શા પ્રેમચંદ જેચંદ
 ૧-૪ શા કેસરીમજી ઉદેચંદજી
 ૧-૪ શા અગીચંદ જીણાભાઈ
 ૩-૧૪ શા પુલચંદ જેસંગ
 ૧-૭ લાલજીરાય મલધનજી
 ૧-૪ પારેખ તલકચંદ જેચંદ
 ૧-૪ શા ડાયા જીણા
 ૧-૪ શા ગોવનજી કરસન
 ૧-૪ મહેતા નાથાલાલ સંજીલાલ
 ૧-૪ શા હાધીભાઈ ઝવેરચંદ
 ૧-૪ શા શીવલાલ ગુણાલ
 ૧-૪ શા બાવલાલ પ્રેમચંદ
 ૧-૪ શા મગનલાલ હસોચંદ
 ૧-૪ મેહી ગોરધન રામજી
 ૩-૬૨ વોરા ગીયાચંદ હીરાચંદ
 ૧-૧૨ શા નાગરદાસ બહેરદાસ
 ૧-૪ શા પ્રેમજી કેસવજી

૧-૪ શા માણિક્યચંદ પાનાચંદ
 ૧-૪ શેઠ અમ્લતલાલ જગન
 ૧-૪ ગાંધી વીરચંદ અમરસી
 ૧-૪ મુનિ દેવચિન્મયજી
 ૧-૪ મેતા જેઠાભાઈ પીતાંબર
 ૧-૪ ધીર્યા કુનજીજી કપુરચંદજી
 ૧-૪ શા રાજપચંદ કેવળદાસ
 ૨-૧૧ શા કુવરજી સોમજી
 ૩-૧૪ શા વજ્રતાજી બાનાજી
 ૧-૪ શા મંગળદાસ ગોરધનદાસ
 ૧-૪ રા.રા મોહનલાલ જીવણુભા
 મેરીરટર એટ લો
 ૧-૪ શા મોહનલાલ બાવાભાઈ
 ૧-૪ શા મેલાભાઈ વનમાળીદાસ
 ૦-૧૨ શા વધેમાન દામજી
 ૧-૦-૬ શા નગુભાઈ નાગશી
 ૫-૨-૬ શા હરજી રામજી
 ૦-૪ દોરી નાગર દેવચંદ
 ૨-૮-૬ શા જેઠાભાઈ આણંદજી
 ૧-૪ શા વીરચંદ ધારસી
 ૨-૮ શા મગનલાલ જેઠીરામ
 ૨-૮ દાકટર મોતીલાલ મંઝાચંદ
 ૧-૪ શેઠ રખાજી તેમચંદ
 ૧-૪ શા બહેર. ચતુલુન
 ૧-૪ પારી. ડોસ.ભાઈ રામજી
 ૧-૪ શા નાથાલાલ મોહનલાલ
 ૧-૪ શા ગોરધનદાસ બહેચરદાર
 ૧-૭-૬ શેઠ બાપુભાઈ ડાવાભાઈ
 ૨-૦ શા જેઠા હમ્મજી
 ૧-૪ સલોત ગીરધર માવજી
 ૩-૧૪ દોશી જુઝાભાઈ ભીખાભાઈ
 ૧-૪ શ્રી વટવાણુ શહેર જૈનસાગ
 ૧-૪ શા જગમુલાલ દવસુખરામ
 ૧-૪ શ્રી જૈન મિત્રમંડલ લામણેરી
 ૧-૪ શા કાળીદાસ રાવચંદ
 ૧-૦ શા દાકટરી મંદા
 ૧-૪ શા મોતીરામ નાનચંદ
 ૧-૪ શેઠ ધારસી ધરમશી
 ૨-૮ શા માનચંદ નગજી